

HET FEEST DAT TOCH DOORGING

Verteller: Het begon al vol te worden bij Zacheüs thuis.

Iedereen mag zomaar binnenlopen.

Er komen ook arme mensen. Er zijn ook meisjes gekomen waarvan iedereen vindt, dat ze niet fatsoenlijk zijn. Maar ze zijn in huis gekomen en ze hebben een stoeltje aangeschoven.

Zacheüs vraagt aan Jezus of hij het nog wel een echt feest vindt.

Jezus: Nou en of. Kennen jullie het verhaal van die rijk geworden man, die een sjiek feest wou geven?

Kind: Jawel, dat was toch die man, die rijk geworden was, omdat hij voor de Romeinse keizer werkte ?

Verteller: Hij ging alle nette mensen langs, omdat hij een echt feest wou geven. Maar ze hadden allemaal een smoesje, ze zeiden:

Kind: Ik ben zo rijk, ik heb net land gekocht.
Ik moet nu toch eindelijk eens gaan kijken wat ik gekocht heb. Ik heb geen tijd.

Kind: Ik heb zoveel land, dat ik minstens vijf ossen moet hebben, om dat voor mij te ploegen.
Die ossen wil ik nu proberen.
Het spijt mij.

Kind: Ik ben nog maar net getrouwd.
Mijn vrouw kan nog niet zonder mij.
Het spijt mij.

Verteller: Zo kwam het, dat die rijk geworden man niemand

op zijn feestje had. Alles moest hij in zijn eentje opeten. Iedereen moest lachen om dat verhaal.

En Jezus zei:

Jezus: Ik weet het nog mooier gemaakt. Ik zal het verder vertellen. Diezelfde man was zó kwaad. Die zei tegen alle obers en koks die hij had laten komen:

“ Ga nu maar de stad in. Maar ga in de nauwe straatjes.

Neem de mensen mee, die zelf niets hebben.

Neem de mensen mee, waar anderen een hekel aan hebben.

Het kan me niets schelen”

Al die mensen kwamen. En toch zeiden de obers dat er nog plaatsen over waren, er konden nog mensen bij.

Toen zei de man: “ Ga dan nog eens de stad in.

Haal nog meer mensen bij elkaar. Haal ze over om te komen. Het hindert niet wie het is.

Als mijn huis maar vol is.

Dat is pas feest!”